Nápady mého strýčka.

Sdělují Jan Šotek.

Osmý listopad — začal posledně strýček — je pro každého probudilého a upřímného Čecha dnem smutku, velkého smutku. Nikdy mi neujde bez boluplné vzpomínky. Neušel mi ani v mladších letech, kdy hlava byla stále plná plánů, snah, bojů, přání, radostí, starostí i kšeftů. Letos bylo mi v ten den obzvláště smutno. Jaký také div! Je zle v Čechách a je zle tady. Tam právě opakovala se Bílá Hora v menším vydání, neb národ český politicky znovu poražen vládou vídeňskou a postrčen o kolik let nazpět — zde pak náboženský boj, drzostí a vinou několika protestantských zmetků, zuří v řadách našich snad hůře než před samou Bílou Horou, neb zde podílí se v něm lid, kdežto v Čechách, před osudnou bitvou bělohorskou, hlavní účastenství měla v něm jen šlechta. Po celá léta snášeli jsme se tu (až na nepatrné místní šarvátky, které byly by jistě i z jiných příčin povstaly než z náboženských) dosti slušně, katolík vedle svobodomyslného a nějakého tu a tam protestanta. A i když povstalo nějaké nedorozumění a šarvátka se strhla, ostalo to pěkně mezi námi a po chvíli byl zas pokoj. Každý šel volně svou cestou. Ale co začaly různé protestantské církve vyráběti zde z všelijakého materiálu houfy svých českých reverendů, počal se čert ošívat a peklo se chystalo. A teď ho máme! Katolíci naši svobodomyslnost rádi neměli, ale museli ji trpět a trpěli — tihle noví protestanti nás už vůbec ani trpět nechtějí a myslí, že pomocí amerických církví přinutí nás k ústupu a veženou do svých kostelů. Proto hned se svými ciframi i bohopustou hanou běželi do anglického tisku a začali zvonit na poplach. Ostudy nadělali sice dost — ale kde bude výsledek? Či myslí, že ty massy svobodomyslného lidu se hned uleknou a horempádem svalí na kolena před několika venkoncem ještě usmrkanými kluky? Bláhovci! Naši svobodomyslníci, či jak dříve si říkali pokrokáři, neb svobodáři, jsou uděláni docela z jiného materiálu, než reverendský svět si myslí, neb oni obdrženými ranami neměknou, ale tvrdnou, stávajíce se pevnějšími a neústupnějšími. Čím více by do nás bušili, tím více by utvrzovali nás v našem stanovisku. To znají málo pokrokového ducha českého, a jako *would be* potomci slavných našich Táborů měli by se za tu nevědomost stydět. Čech když jednou ve svém názoru a přesvědčení se upevnil, je zrovna jako skála — před ní musí se sklonit anebo násilně, přemocí ji rozmetat. A naši protestantští reverendíčkové i s tím svým vyježeným kriminálním spasitelem nejsou podle toho, aby skálu našeho přesvědčení rozmetali a byť by jim všechny americké církve svou mravnou i nemravnou t. j. peněžitou podporu poskytly. *Dosud je zde svoboda náboženská a ta jistě dostačí, aby ochránila své největší a nejupřímnější ctitely a zastance.* Ale bolno je Čechu, bolno, když toho ďábla náboženské nesnášenlivosti, jenž uchystal nám smrtonosné hrůzy Bílé Hory, vidí dosud vyšklebovat se ve veliké národní rodině české. Věru, na jedné Bílé Hoře měl by mít český národ na věčné časy dost — nač tedy chystat druhou a k tomu ještě v cizé zemi? Ó lumpové, lumpové! —

* * *

A v Čechách, hochu, v Čechách, tam to nyní teprvé špatně dopadá, co národních práv a politických úspěchův se týče. Mladočeši dočkali se hotové Bílé Hory, ve svém politickém boji se starou, povždy nepřátelskou Vídní. Staročeši byli vytlačeni z pole činnosti vlastním národem, poněvadž usilovali o dosažení jakéhosi smíru s německými našemi sousedy v království, v němž Mladočeši a s nimi tehdy většina národa, právem či neprávem, spatřovala nebezpečí celistvosti české země. Oni tedy museli ustoupit opposici vlastního národa; ale nikoli co poražení nepřítelem. Mladočeši doznali úplnou porážku od nepřítele. Byvše několik let, za odměnu pověstných jazykových nařízení, jako brány vláčeni po hrudovité půdě mocnářství rakouského, jsou nyní honeni do příkopu a jazyková nařízení — snad pro jich útěchu — poslána za nimi. Tohle, hochu, [illegible] se porážkou! Co jenom [illegible] v posledním [illegible] sili k vůli těm jazykovým nařízením, že dávno ani za to nestály — a teď jim je, t. j. Mladočechům, zase krásně vzali, zůstavivše je beze všeho politického úspěchu. Myslím, že to byl dr. Vašatý, jenž to tušil a žádnou radost z této mladočeské vymoženosti neměl. I když obstojí, nebudou za tu škodu stát, co nám jinak spůsobí — to byl asi jeho náhled. A ony, vzdor utrpení a pronásledování tisíců našich rodáků mezi Němci v Čechách i v říši usedlých, ani neobstály. Vystřídala se k vůli nim tři ministerstva, což dokazuje, že dvůr upřímně chtěl; ale na konec musela přeci být odvolána. To potvrzuje císařův výrok nedávno ve Štýrsku pronešený: "že proti Němcům v Rakousku vládnouti se nedá!" Jazyková nařízení byla úplně spravedlivá, neb musí-li v téže a jedné vlasti učiti se úředník Čech k vůli Němcům německy, není než spravedlivo, aby úředník Němec učil se k vůli Čechům česky. Ale Němci v Čechách a na Moravě, majíce za sebou rodáky své z celého mocnářství a mravní podporu z veliké říše německé, která plemene svého jinak si hledí než slovanské Rusko, tuto "spravedlnost" poručiti si nedali. Možno, že nadejde doba, kdy učiní to o své vůli a s radostí, a sice nejen proto, že to bude spravedlivé, ale i užitečné pro ně — avšak vnucovat se jim to asi nedá. To bychom museli vyvinout větší moc, než jaká je v našem dosahu, aspoň v době přítomné a i v nejbližší budoucnosti. Nařízení jazyková považoval celý velký národ německý za *násilné* počešťování Němců rakouských a jen s toho stanoviska na ně hleděl. I tu v Americe četl jsem v německých novinách, že je to zpozdilost požadovat od Němců aby učili se česky, řeči to, kterou nikde jinde než v Čechách potřebovati nemohou. A kdyby tedy měli se učit cizé řeči, aby to byla aspoň nějaká řeč světová, která by jim otevřela brány do celého světa. Že se to požadovalo jen od úředníků na celý život do úřadu dosazovaných, krásně se zamlčelo a v cizině asi ani nevědělo. Neb s toho stanoviska vypadá to docela jinak. Vždyť i vůdce amerických Němců, Carl Schurz, když byl za Hayesova presidentství tajemníkem vnitra, naučil se k vůli několika tisícům Indiánů našeho Soustátí a k vůli jenom čtyřleté lhůtě úřadování jednomu z čelných náčečí indiánských, aby aspoň částečně s náčelníky jejich bez pomoci tlumačů mohl se dorozuměti. Státní úředník rakouský kvalifikuje se pro náležité zastávání svého úřadu pro celý život doma a nikoli pro cestu do světa. Ale mluvme s Němci, když rozuměti nechtějí a *nemusejí*. A oni opětně dokázali, že v Rakousku doposud rozuměti nám *nemusí*. Jsme tedy se svou slávou zase v koncích. Ano, ano, ten trest Bílé Hory není s nás do sud sňat! Kletba její dosud na nás visí! A co teď? Naše věc je spravedlivá a nesmí býti opuštěna. Ona zvítězí, dřív či později. Na národu našem je, aby jenom našel tu pravou cestu k vítězství, neb dosavadní se neosvědčily. Snad ten duch smířlivosti, panující ve straně sociálně-demokratické a probouzející se v čelném obchodnictvu a průmyslnictvu jak českém tak německém, už v blízké budoucnosti ukáže, co třeba učinit, aby žádoucího míru, na spravedlivém podkladě, dosáhlo se v zemích koruny české. Ano, těšme se aspoň nadějí, když ze skutků radovati se nemůžeme!

* * *

Tak mne, hochu, napadlo v tom smutném bělohorském dnu, že bychom aspoň my svobodomyslní zde v Americe, když v Čechách z vládních ohledů učiniti se to nedá, měli vytknouti si tento den, všude, ve všech našich osadách, bez výminky, za den vážných rozpomínek a úvah. Učiniti si ho jaksi svátkem našeho pokání. A kde jen to možno, aby uspořádány byly větší, menší, jak dle poměrů, schůzky, v nichž vzpomenuto by bylo našich hříchů a našich trestů, našich zásluh a našeho utrpení co národa v minulosti, a zároveň, abychom, pod záštitou smutku a vážnosti toho dne, vytkli si také naše nynější vady, naše nedostatky i hříchy, máme-li jaké, a povzbudili se navzájem ku jich nápravě. V ten den každému budiž slovo volné a nikdo nebudiž za své náhledy a myšlénky, dobře míněné a třeba ostré a do živa tknoucí, přísně, ba ani vůbec kritisován. Učiňme den ten dnem našeho znovuobrozování — zdrojem spásonosných myšlének a [illegible]! Aby tak příštího 8. listopadu, v roce devatenáctý věk zakončujícím, ve všech osadách českých v Americe odbývaly se vážné schůze, přednesly případné zpěvy, nacvičené i nenacvičené, jen tak od srdce, potom aspoň trochu promyšlené a k věci tíhnoucí řeči, potom návrhy a plány, jak bychom si ten náš život v duchu svobodomyslném, celkově i jednotlivě zvelebiti a povznésti mohli — jak co možno nejvíce šťastnými se učiniti už v panujících poměrech naši vzdělanosti, hospodářství a společnosti? Oh, hochu, ani nechci vzpomínat na tu radost, jakou by všechna srdce svobodomyslná pociťovala a pociťovati musela, až by příští na to týden všechny naše noviny byly plny zpráv o těch schůzích a překypovaly činorodými myšlénkami a návrhy! A přece uskutečnění toho bylo by snažší a lacinější než uspořádání našich spolkových plesů, jichž do roka tisícové v české Americe se odbývají.

Historická šlechta.

Na několika stavech-sloupech spočívala kdysi klenba monarchie rakouské, především na mohutném sloupu: šlechtě, tak že se zdálo, on jediný že nese všecku tíži kamenných oblouků a žeber státní budovy. Hlodavý čas však roztrhal klenbu trhlinami, duch pokroku rozšířil trhliny, čas revolučních hnutí otřásl stavbou a klenutí se rozsypalo. Jen tu a tam na hlavicích sloupů a na zdech zůstalo navěšeného trochu zdiva někdejší stavby. Pozdější pokolení místo klenutí přehodilo přes sloupy prkenný strop — nedostatečné a nespravedlivé konstituce — ale sloup šlechtický zůstal tu státi jako památka minulosti, zbytečné dědictví po ní.

Sloupem dávno už neužitečným a zbytečným je pro národ český šlechta.

Šlechta ta není českou, nechce býti národně českou. Šlechta česká, z větší části jsouc cizího původu, nemá tradicí národních, toliko tradice zeměpisné a ústavní nechala minulost v jejich duších. Země česká byla jejich působištěm, sněm český kdysi kolbištěm, v němž hledali vliv i slávu; ale v národě nehledali nikdy opory, proň nenamáhali nikdy svou sílu, lid český jim nebyl ničím, leč obyvatelstvem jejich statků.

A přece není tomu tak všude v celém světě, u všech národů. Pozorujeme-li působnost šlechty jinde, vidíme, že se přičinila o to, aby vystavena byla nová klenba místo oné absolustické, již duch času smetl. Klenba národních států, klenba opřená o více sloupů, nejen o stavy privilegované. Vizme, jak v Uhrách pomáhala šlechta maďarská stavěti budovu národního státu, vizme, jak v Polsce o totéž se pokoušela a přičiňuje šlechta polská.

Jest sice pravda, že takto rozkodně jako v těchto dnech se již dlouhá léta z lavic českého velkostatku naproti vládě nemluvilo, ale jásati nad tím může jen zoufalec, jenž nemůže postihnouti vlastní příčiny a podněty toho.

Historická šlechta těžce nese, že je v tomto státě vládnoucími kruhy podceňována a odstrkována; v Rakousku si tyto sice národů nevaží, nicméně také nepokládají pro sebe za cennou tu šlechtu, která se nemůže opírati o národ. A o historické šlechtě jsme již řekli, že stojí v národě našem osamocena jako hruška v širém poli. Thunem zdála se zase nabývati nějakého politického vlivu, ale vítr se najednou obrátil, Thun byl propuštěn — a naděje byly odváty; proto byla osobně uražena.

Snad také historická šlechta přichází konečně k poznání té příčiny své politické bezvýznamnosti (své osamocenosti a nespojitosti s národem), i chce ji odstraniti a proto se hlásí i ona do "nejrozhodnější oposice." Pakli tomu tak, tu pravíme otevřeně, že by věci české hrozilo z toho povážlivé nebezpečí. Za přítomné mladočeské nadvlády a za politiky nevychovaného lidu, který vždy je naučen hledati pomoc a přispění spíše v komkoli cizím, jen ne v sobě samém, mohlo by se snadno státi, že by historická šlechta stala se zase vůdčím živlem v české politice.

A to v dnešní době lidového hnutí, za nutnosti, aby česká politika provozována byla na základě lidovém a pokrokovém, má-li býti vůbec výsledaou, znamenalo by pro českou věc pohromu.

Vyhlídky srbského krále do budoucnosti.

V politických kruzích srbských vážně projednává se otázka, jak zbaviti se démona Srbska, rozkrále Milana, neboť dnes jedenkaždý upřímný Srb ví, že Milan za každou cenu musí ze Srbska, neví se však dosud způsob, jakým ohavy tohoto se zbaviti, ačkoliv jsou možny pouze tři způsoby, a sice:

1. dobrovolným rozhodnutím krále Alexandra,

2. diplomatickým zakročením zainteresovaných velmocí, jako se stalo na př. za srbsko-bulharské války, a konečně

3. z vůle samého srbského národa.

Jak věci přítomně se jeví, nebude použito ani prvého ani druhého prostředku a proto nezbude nic jiného, než že zakročí sám srbský národ, t. j. že vypukne v Srbsku revoluce, krajně nežádoucí už proto, že nemůže být obrácena výhradně proti Milanovi, nýbrž promění se v boj národa s panující dynastií. Může-li co poplašit evropskou diplomacii, je to takové rozřešení otázky, jež může míti nesčíslné následky již proto, že postaví Evropu před novou otázku: a co bude dále?

Upotřebí-li zainteresované mocnosti, aby se vyhnuly takovému způsobu odstranění Milana Obrenoviče, jiného krajního prostředku — požádají-li kategoricky diplomatickou cestou, by démon Srbska byl odstraněn, nemohlo by to zůstati, jak samo sebou se rozumí, bez účinku na položení dynastie Obrenovičů, jež postavila Srbsko přímo na místo hanby.

Jedinou cestou, která může ještě vésti k poněkud uspokojivému rozřešení otázky, je ta, aby sám král Alexandr vybídl svého otce, aby se vzdálil, pokud je čas spasiti dynastii, jíž hrozí krajní nebez pečí. Sám elementárný pud sebezachování měl by krále Alexandra přiměti, aby zvolil tuto cestu, a kdyby k tomu měl ještě trochu lásky k svému národu, učinil by tak.

Politika jest umění, založené výhradně na pojmu "výhody", a to by již král Alexandr mohl pochopiti, že jeho košile je mu bližší, než Milanův kabát. Spravovati Srbsko pomocí dvorní kamarily a bodáků není na dlouho možno. Nastoupila proto chvíle, aby král Alexandr chopil se iniciativy a ukázal, že je schopen spravovati svou zemi i bez otce, neboť jiného východu nemá, chce-li ještě předejíti osudnou událost, která se chystá — vyhnání dynastie Obrenovičů ze Srbska.

Nejbližší budoucnost, musí ukázati, rozumějí- li srbští vládcové svému položení, které si sami připravili a chtějí-li zúčtovati s Milanem Obrenovičem na vždy.

Dodati dlužno, že Alexandr nejeví ani v této poslední chvíli tolik rozhledu a energie, aby svého otce důtklivě požádal, aby se v Srbsku déle nezdržoval. Alexandr naopak ustupuje Milanu i nyní. Chtěl původně tajně ujeti ze země, a když se to prozradilo, chce svou ostudu zmenšiti odjezdem veřejným. Za tím účelem přijel už z Niše do Bělehradu, kdežto ještě před 14 dny chtěl se odebrati na svůj letohrádek u Smedereva, jakoby tu hledal odpočinku, a odtud nepozorovaně zamýšlel odplouti po Dunaji do Vídně.

Alexandr odjel a Milan zůstal v Srbsku sám. Jeho zbožňovatel hr. Eugen Zichy čeká jej u sebe na podzimní lovy. Srbsko bezpochyby za nedlouho "osiří", neboť tolik statečnosti Milan nemá, aby v Srbsku setrval do kritického okamžiku, který Srbsko očekává.

Loď se topí a Obrenoviči utíkají ze země, kterou tak nešťastnou byli učinili!

Užíván britickým vojskem v Africe.

Capt. C. G. Dennison je znám po celé Africe co velitel oddělení, kterýž zajalo pověstného rebela Galishe. Dne 4. listopadu 1897 píše z Vryburg, Beču anie: "Nežli jsme se vydali na poslední naši výpravu, koupil jsem zásobu Chamberlain's Colic Cholera & Diarrhoea Remedy, kterou jsem používal sám, když jsem neměl vnitřnosti v pořádku, i dával svým lidem a v každém případě osvědčila se veleprospěšnou." Na prodej ve všech lékárnách.

— Začněte schovávati obaly z Diamond "C" mýdla dnes. Jest to nejlepší mýdlo ku praní a ceny jsou cenné.

Předplácejte svým přátelům neb známým do Čech Hospodáře; stojí pouze $1.50 ročně.

LITERATURA.

"Hospodář." — Již téměř devět roků putuje "Hospodář", tento nejlepší hospodářský časopis v české řeči tištěný, po osadách česko amerických, jsa milým přítelem a upřímným rádcem každé české rodiny, ať již venkovské neb městské. Již několikráte poukázali jsme na důležitost tohoto českého hospodářského časopisu v této zemi, a věru, že nikdy jsme správně vysokou hodnotu jeho dosud neocenili. Každé číslo (vychází každou druhou středu) vyznamenává se četnými články, do všech oborů hospodářských spadajícími, jakož i četnými radami a pokyny, jak rolník v různých případech při domácím i polním hospodářství má si počínati. Skutečností jest, že jediná rada, udělená v tomto časopisu odběrateli, má mnohdy desaterou a stonásobnou cenu, než-li obnáší celoroční předplatné na "Hospodáře." Mimo četné a užitečné články přináší "Hospodář" v každém čísle řadu výtečných vyobrazení, jež povětšině vztahují se k dotyčným úvahám. — Každý, jenž hodlá odebírati tento výborný hospodářský časopis, nechť učiní tak pod adresou: "Hospodář", Omaha, Neb.

"Národní Album" v právě vyšlém 22. svém sešitě přináší podobizny spisovatelů-belletristů Albieriho, M. Jahna, dra. K. Švandy, J. L. Hrdiny, Ot. Auředníčka, vlastenců dra. Friče, Štrobacha, Pečírky, Podlipského, Bělského, hudebních skladatelů Vitáska, Tomáska, Škroupa, Jelena, Vogla, Veita, umělců Šaffa, Hoška, Muttícha, Alfr. Seiferta, Scheinera, Holzera, národohospodářů dra. Kaizla, dra. Chleboráda, právníka dra. Jar. Hanela, nakladatelů Kobra, Mourka, Dattla, Landfrase, Řivnáče, representantů českého bankovnictví dra. Mattuše, Procházky, dra. Lošťáka, Mastného, Urbance, Veselého, Schleifera. K podobiznám těm druží se pěkné tableau podobizen čelných rolí operního pěvce V. Klimenta. Jinak divadlo zastoupeno jest též podobiznami dramatických umělkyň H. Veverkové, J. Šamberkové, Jos. Čermákové hrab. z Kounic, Ad. Wolfové, T. Scheifertové, K Welsové. České lesnictvo jest tu zastoupeno čelnými svými pracovníky a spisovateli J. V. Černým, J. Doležalem, K. Šindlerem, Jos. Vrbatou, Jos. Zenkrem, Lad. Šmídem, Jos. Horníkem, Frant. Rotterem. Různé obory hospodářství zastupují tu V. Gottwald, Tom. Špatný, Thuma, Babánek, Hevrdle, Vácha, Kálal, Jarkovský. Již z pouhého tohoto výpočtu jest zjevna pestrost a všestrannost "Národního Alba," jež podá nám takto úplný přehled všech čelných mužů národní práce, ať v kterémkeli oboru. Podobizny umělecky arranžované poskytují celkový ladný dojem. Doporučujeme "Národní Album" co nejvíce. Vychází nákladem J. R. Vilímka v Praze v sešitech po 40 krejcařích. Úplné v 25 sešitech.

STATE OF OHIO, City of Toledo, } ss
Lucas County.

Fr. J. Cheney odpřisáhnul, že jest starším členem firmy F. J. Cheney & Co., provozující obchod v městě Toledo, okresu a města uvedeného a že zmíněná firma vyplatí obnos jednoho sta dolarů v jednom a každém případě, v němž katarrh nebyl by vyléčen užíváním Hall's Catarrh Cure.

FRANK J. CHENEY.

Odpřisáhnuto a podepsáno v mé přítomnosti dnes, dne 16. prosince 1886.

{Seal} A. W. GLEASON, notář.

Hall's Catarrh Cure jest užíván vnitřně a účinkuje přímo na krev a sleziny. Pošlete si pro dosvědčení, zdarma.

F. J. CHENEY & CO., Toledo O.

Prodává se u lékárníků za 75c.
Hall's Family Pilulky jsou nejlepší.

Frank Doležal,
český právník
FREMONT, - NEBRASKA
Vyřizuje veškeré soudní a právní záležitosti při vrchním, aneb krajském soud v kterémkoliv okresu. Maje důkladne znalosti práv, nabízí služeb svých čt. krajanům ve všech částích státu. 44tf.

FR. CUBA
...ČESKÝ PRÁVNÍK...
VE SCHUYLER - - NEBR.
Vede právní pře při všech soudech v kterékoliv části státu a poslouží právní radou ve všech případech. Pečuje bedlivě a osobně o všechny záležitosti mu svěřené.
REFERENCE: Bankovní dům F. Foldy. Adresujte: Fr. Cuba, Schuyler, Neb.

Hus a Žižka.
Krásné dva litografované obrazy představující české velikány Husa a Žižku, hodící se pro spolkové a veřejné místnosti, jakož i pro rodiny, máme nyní na skladě. Prodáváme je oba po $1.00, aneb co premii k Pok. Západu za doplatek 50c. Pokrok Západu, Omaha, Neb.

Dr. Karel H. Breuer,
..ČESKÝ LÉKAŘ..
Má zvláštní zkušenost v léčení nemocí ženských, očních, ušních a krčních a raubojičství.
ÚŘADOVNA NA SEVER. STRANĚ NÁMĚSTÍ
DAVID CITY, NEBR.
Jede na zavolání do všech okolních městeček. Zavolejte jej v pádu potřeby telefonicky neb telegraficky.

Na zamississippské mezinárodní výstavě v Omaze obdržel v odboru pivním
Krugův ležák
Cabinet Beer
ZLATOU MEDALII
základě jeho čistoty a jeho osvěžících a posilňujících vlastností.
Objednejte bedničku od
Fred. Krug Brewing Co.
1007 Jackson St.
TELEFON 420.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.

Rád Palacký č 1 ZCBJ.
odbývá své pravidelné schůze každou čtvrtou neděli v měsíci o 2. h. odp. v síni p. Klepetky na 13. a William ul. Předs. L. Berka, taj. Václ. Šebek, 1407 S. 4th St., účetník V. A. Souhrada, 1317 Williams ul., pokl. Fr. Mach.

Těl Jed Sokol v Omaha
odbývá své pravidelné schůze každý druhý čtvrtek v měsíci večer ve své místnosti 2228 So. 13th St. Předs. Rud. Havelka, 1457 So. 14th St. tajemník B. W. Bartoš, 1418 rear Poppleton ave., účetník Fr. J. Fiala, 1418 Poppleton ave. Pokladník Ant. Kment, 1247 So. 15th Str

Podp Sokol Tyrš č 1.
odbývá své schůze dvakrát měsíčně, každou 1. neděli a 3. pondělí v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se 1. neděli v říjnu, půlletní schůze 1. neděli v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu Předseda Fr. Svojtek, místopředseda Fr. Svoboda, taj. John Chleborád, 1246 již. 15tá ul., účetník Josef Kašpar, 1420 již. 13. ul. Pokladník V. F. Kunel, 1316 So. 13. Str., výbor majetku Jos. Němec, praporečník Jos. Merz, dozorce Fr. Vojtěch.

Jan Hus Lože č 5 Ryt Pythia,
odbývá schůze každou první a třetí středu v měsíci v Národní síni na 13. a William ul. Velicí kancléř Fred. Sláma. Strážce archivu a pečeti F. Jelen, 15. a Center. Strážce financí Václ. Přibyl, 509 So. 12. St. Pokladník Jos. Novák, 1319 již. 13. ul.

Bohemia Lože č 314 AOUW.,
odbývá své pravidelné schůze v Národní síni každou 2. a 4. středu večer. Frant. Svojtek, M. P. F. W. Bandhauer Záp. 1908 So. 12. Str., J. V. Vacek, účetník, 2210 So. 14. Str., C. Rosewater, spol. lékař, 222 Bee Building

Tábor Columbus č 69 WOW.
odbývá schůze každé 2. úterý v měsíci v Národní síni v 8. h. večer. Předseda Fr. Svoboda, 1334 již. 13. ul. Místopředseda Fr. Semín. Taj. F. J. Fitle, 211 N. 22 st. So. Omaha, Nebr. Pokladník V. J. Nepodal, 1224 již. 14. ul. Průvodčí Josef Novotný.

Tábor Nebraska č 4771 MWA.
odbývá své pravidelné schůze každou prvou a třetí středu v měsíci v osm hodin večer v síni pana Jana Hrocha. Konsul K. Smrkovský, 1113 Dominion St.; návodčí Jan Brázda; bankéř Jos. Vopálka, 3. a William ulice; klerk J. F. Přibyl, 810 Hickory.; průvodčí V. Dolejš; vnitřní stráž Josef Hrubý; venkovní stráž Bart. Mathauser; výbor majetku Jan. Chleborád, Mike Votava, Karel Šmrkovský a F. J. Hanzelín.

Tábor Nebrasská Lípa č. 183 WOW.
odbývá schůze každý druhý a čtvrtý čtvrtek v síni Hrochově. Josef Šip, předseda, 1012 Homer St.; Václav Dolejš, místopředseda, John Šafar pokladník, 1502 Williams; A. F. Novák, taj., 203 Pacific St; Fr. Soukup, průvodčí.

Sbor Vlastislava č 29 JČD.
odbývá schůze každou 1. neděli v měsíci v Národní síni o 2½ hod. odp. Předsedkyně Kat. Bartoš, tajemnice M. Suchánek. 1124 So. 13th St., pokladnice Karolina Beránek, účetnice Marie Michal, 1808 Masson St

Sbor Boleslava č 60 JČD.
odbývá schůze každou 2. neděli v měsíci, v Národní síni o 2. h. odp. Předsedka Ant. Kment, 1227 již. 15. ulice, tajemnice Františka Čapek, 1314 Martha St., účetnice Marie Příborská, roh 14. a Castellas St., pokladnice Karolina Fibigar, 1208 již. 13. ul.

Sbor Hvězda Nové Doby č 86 JČD.
odbývá své schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v síni Metzově. Předsedkyně M. Engelthaler, taj. Vilhelmina Bartošová, 1234 So. 13th St., účetnice Em. Chleborád. 1418 Poppleton ave.

Sbor Martha Grove č 10
odbývá své pravidelné schůze vždy 4. neděli v měsíci, v Národní síni. Předsedkyně Nellie Svoboda, místopředsedkyně Anna Brodil, tajemnice Rosie David, 1253 So. 16 St., pokladnice M. Boukalová, 1301—14. ul., průvodkyně Fannie Pelek.

Sbor Čechie D of H č 161 AOUW.
odbývá pravidelné schůze každý 2. a 4. čtvrtek v měsíci ve dvě hod odpoledne v místnosti pana J. Havlíčka, v Národní síni. Předsedka Antonie Hoffman, tajem. Josie Vacek, 2212 již. 14. ul., účetnice A. Svojtek, 1537 So 25 St., Pokladnice Anna Sluničko, spolk. lékař C. Rosewater, 222 Bee Building.

Sbor Lilie č 9 Kruhu Dřevařek
dbývá své pravidelné schůze vždy v čtvrtou neděli v měsíci v místnosti p. J. Hrocha. Předsedkyně Marie Jirák, 1245 jižní 16. ul., místopředsedkyně Jos. Homola, tajemnice Marie Šamec, 1256 již. 13 ul., pokladnice Kat. Wolf, 2216 již. 12. ul., průvodkyně Antonie Tříska.

Podp sbor Sokolek Tyrš č 1.
odbývá své schůze jednou měsíčně a sice každou druhou neděli v síni Metzově. Celoroční schůze odbývá se v říjnu, půlletní v dubnu a čtvrtletní v lednu a srpnu. Předsedkyně Františka Koutský, místopředsedkyně Marie Bečán, tajemnice Stasie Benák, 108 18th & N Sts., So. Omaha, účetnice Marie Bílek, 36. a Charles St., Omaha, pokladnice Bož. Bukáček

SOUTH OMAHA

Těl Jed Sokol v So Omaha
odbývá své pravidelné schůze jednou měsíčně a sice každé první pondělí v měsíci v místnosti Jana Koutského, na rohu 20. a Q. Starosta Josef Vondrek, taj. František Radil, 16. a S ul., účetník Josef Mucha, pokladník František Hájek, 20, mezi N a O ul.

Praha Lože č 828 AOUW.
odbývá své pravidelné schůze 1. a 3. středu v měsíci v síni p. Koutského. Thomas Lynec, Exmistr Fr. Weilch, Mistr Práce, F. J. Fitle, taj. 22, mezi O a P Str. Jos. Váchal, účetník, 20. a P ulice. Pokład. Bedř. Dienstbier, 20. a O ul.

Tábor Žižkův Dub č 115 WOW.
odbývá své schůze každou první neděli v měsíci v síni p. Fraška, 20. a S ulice. Předseda Fr. Kavan, místopředseda Frank Hrabík, tajem. James Formánek, 25. ul., mezi N a M, pokład. Anton Pivoška, 21. a Q ul.

Řád Palmové Dřevo č 7
Kruh Dřevařek, v So. Omaze, odbývá schůze své každé poslední pondělí v měsíci v místnosti Br. Koutských. Marie Vondřka Důstojná [illegible] Katie Vondrek místopředsedkyně [illegible] Františka Pivoška kasnířka, Františka Svoboda [illegible], Barbora Hacek průvodčí, [illegible] vnitřní stráž, Anna Kvíčala [illegible].